ଟିକି ଟିକି ଗୀତ

ଓଡ଼ିଶା ବୁକ୍ ଷ୍ଟୋର

ଟିକି ଟିକି ଗୀତ

ରଚନା

ଶୀମତୀ ଲତାଦେବୀ ପାତ୍ର

ଶୀ ଗୋବିନ୍ଦ ଚରଣ ପାତ୍ର

ସଂପାଦନା

ଶ୍ରୀ ଅଶୋକ ଦାଶ

ଓଡ଼ିଶା ବୁକ୍ ଷ୍ଟୋର

ଟିକି ଟିକି ଗୀତ

ରଚନା :
ଶ୍ରୀମତୀ ଲତାଦେବୀ ପାତ୍ର
ଶ୍ରୀ ଗୋବିନ୍ଦ ଚରଣ ପାତ୍ର
ପ୍ରକାଶକ :
ଓଡ଼ିଶା ବୁକ୍ ଷ୍ଟୋର
ବିନୋଦ ବିହାରୀ, କଟକ - ୨
ସଂପାଦନା :
ଶ୍ରୀ ଅଶୋକ ଦାଶ
ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶ : ୧୯୯୧
ଦ୍ୱିତୀୟ ମୁଦ୍ରଣ : ୧୯୯୫
ମୁଦ୍ରଣ :
ପଞ୍ଚସଖା ଅଫ୍‌ସେଟ୍, କଟକ.

TIKI TIKI GITA

by
Srimati Latadevi Patra
Sri Gobinda Charan Patra

Published by
Orissa Book Store,
Binod Behari, Cuttack -2.

2nd Edition : 1995

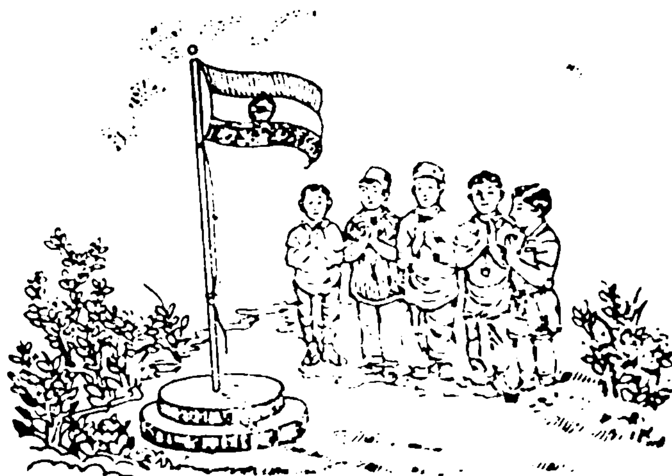
Price : Rs.10/-
ISBN 81 - 7400 - 100 - X

କେଉଁ ଗୀତ କେଉଁ ପୃଷ୍ଠାରେ :

ଭାରତ ଜନନୀ ବନ୍ଦନା

ଜୟ ମା ଭାରତ ଜନନୀ
କୀର୍ତ୍ତି କୁସୁମ ଦଳମାଳିକା
ଅନୁଗତ ସୁତ ତୋର ବନ୍ଦେ
ଆଜି ନବ ଛନ୍ଦେ
ଜନନୀ ତୋ ଜୟ ଜୟ ଗୀତିକା । (୧)

(ଜାତୀୟ ପତାକା ତଳେ ଭାରତ ଜନନୀ [illegible])

ଶସ୍ୟ ଶ୍ୟାମଳା ତୁ ମା ସୁଜଳା ସୁଫଳା
ରଞ୍ଜିତ ନଦ ନଦୀ ସୁରୁଚିର ମେଖଳା

ଗିରି ବନ- ସାଗର - ସେବିତ ଶରୀରା ମା
ସରିତ ବୀର ଯଶ ପାଳିକା । (୨)

ପୁଣ୍ୟ ଜନନୀ ତୁ ମା ପୁଣ୍ୟ ନିଳୟା
ଶତ୍ରୁ ରକତ ରାଗ ରଞ୍ଜିତ ଦେହା ।

ସୁର ଜନନୀ ତୁହି, ଚିର ଗରିମାମୟୀ
କୀର୍ତ୍ତି କୁସୁମ ଦଳମାଳିକା । (୩)

ଶିଶୁ ଓ ପ୍ରଜାପତି

ଶିଶୁ - ନ ଫିଟୁ ସିନ୍ଦୂରା ନ ହେଉ ପ୍ରଭାତ
ଆରେ ଟିକି ପ୍ରଜାପତି
କେଉଁ ଦୂର ପଥୁଁ ଉଡ଼ି ଆସୁଚୁରେ
ନିତି ନିତି ଫୁଲ କତି ।
ଏ ଫୁଲେ ସେ ଫୁଲେ ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ବୁଲୁ
କ୍ଷଣେ ତ ନ ରହୁ କାହିଁ
ତୁନି ତୁନି କରି ଫୁଲକାନେ ନିତି
କି ଖବର ଦେଉ କହି ?
କାହିଁ ତୋର ଘର କିଏ ଅଛି ତୋର
କାହିଁ ଖାଉ ଅବା ତୁହି
ଥକି ଯିବଣିତ ଡ଼ୋ କଅଁଳ ଡେଣ
କହିଯାଅ କ୍ଷଣେ ରହି ।

ପ୍ରଜାପତି - ହେ ଶିଶୁ ! ମୋହର ନାହିଁ କାହିଁ ଘର
ନାହିଁ ମୋର ବାପ, ମାଆ,
ବନ ଉପବନ ମୋ ରହିବା ସ୍ଥାନ
ଈଶ୍ୱର ମୋହର ସାହା ।
ଫୁଲ ଦେହେ ମୋର ଜଗତ ଠାକୁର
ଅଛନ୍ତି ଆହାର ରଖି
ସେଥିପାଇଁ ଦୂରୁ ଉଡ଼ିଆସେ ନିତି
ଫୁଲ ବଗିଚାକୁ ଦେଖି ।
ଉଇଁଲେ ତପନ ମଉଳିବ ଫୁଲ
ନ ମିଳିବ ମହୁ ଆଉ

ଦଣ୍ଡେ କଲେ ଡେରି　　　କରମ ଆଦରି

ସହିବି ଭୋକର ଦାଉ ।

(ଝିଅ ଓ ପ୍ରଜାପତିର କଥୋପକଥନ)

ବେଳ ଥାଉଁ ତେଣୁ　　　ଯାଉଛିରେ ପିଲେ

ନ କରିବି କାମେ ହେଳା

ସମୟ ଦେଖି ଯେ　　　ନ କରଇ କାମ୍

ବୁଡ଼ଇ ତାହାର ଭେଳା ।

ଜହ୍ନ

ଦିଶୁ ଚକାଥାଳି ପରି
ଜହ୍ନମାମୁଁ ତୁହି
ଚକ୍ ଚକ୍ ଦିହ ତୋର
ଝଟକି ଉଠଇ ।

(କୁନା ସହିତ ଖେଳିବା ପାଇଁ ଜହ୍ନମାମୁଁକୁ ମା' ଡାକୁଛନ୍ତି ।)

ରାତିରେ ଆକାଶେ ଖେଳୁ
　　　　　　　　ଏକା ହୋଇ ନିତି
ଆସ ଆସ ଖେଳିବୁରେ
　　　　　　　　ଆମ କୁନା ସାଥି ।

ତୋ ସୁନ୍ଦର ମୁହଁ ଦିଶେ
　　　　　　　　କୁନା ମୁହଁ ପରି
ସଙ୍ଗାତ ବସିଲେ ଦୁହେଁ
　　　　　　　　ହେବ ନାହିଁ ବାରି ।

କୁନି କୁନି ଟିକି ହାତ
　　　　　　　　ଦେଇଚି ବଢ଼ାଇ
ଆସ ଆସ ଜହ୍ନମାମୁଁ
　　　　　　　　ଖସି ପଡ଼ ତହିଁ ।

ବାୟା ଚଢ଼େଇ

ବାୟା ଚଢ଼େଇରେ ବାୟା ଚଢ଼େଇ
ମୋ କୁନି ପାଖକୁ ଆ
ସେ ତ କାନ୍ଦୁ ଅଛି ଅଝଟ ହୋଇଣ
ତାକୁ ଶୋଇଦେଇ ଯା ।

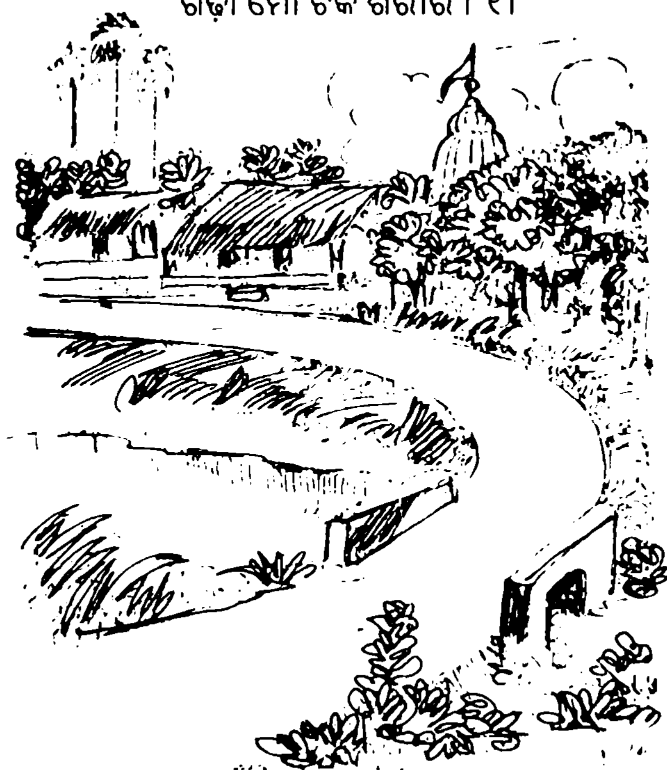
(ତାଳଗଛର ତାଳରେ ବାୟା ଚଢ଼େଇ ବସା ଝୁଲୁଛି ।)

ନଈ ସେପାରିରୁ ଆସ ଆରେ ବାୟା
ଆସି ବସ ତାହା ହାତେ
ସେ ତ ମୋର ବଡ଼ ଅବୁଝା ହେଉଚି
ଖେଳିବାକୁ ତୋହ ସାଥେ ।
ଡେଙ୍ଗା ତାଳଗଛ ଆଗେ ଦୋହଲଇ
ବାୟାରେ ତୋହର ବସା
ଝଡ଼ ବରଷାରେ କିପରି ରହୁରେ
ନାହିଁ ତ କେହି ଭରସା ।
କରି ଗରଜନ ବହିଲେ ପବନ
ଥରିବ ତୋହର ଛାତି
ନ ଯାଅ ନ ଯାଅ ବାୟାରେ ତହିଁକି
ରହ ରହ ତାହା କତି ।
ନୂଆ ପିଞ୍ଜରାରେ ରହ ମଉଜରେ
କୁନି ପାଶେ ମୋର ତୁହି
ଖାଇବାକୁ ଦେବ ଦୁଧ ଭାତ ନିତି
ଖେଳୁଥିବ କାନ୍ଧେ ବହି ।

ଆମ ଗାଆଁ

ଏହି ଆମ ଗାଆଁ ଏହି ମୋର ମାଆ
ଏହି ତ ସରଗ ମୋର
ଯାହାରି କୋଳରେ ଯା ପାଣି ପବନେ
ଗଢ଼ା ମୋ ଟିକି ଶରୀର । ୧।

(ଆମ ଗାଁର ଗୋଟିଏ ଦୃଶ୍ୟ)

ଦେହେ, ଦେହେ ମୋର ଭରିଛି ଶକତି
ସ୍ନେହ, ସୁଧା ଦେଇ ମୋତେ
ଭୁଲି କି ପାରିବି ଜୀବନେ ମୁଁ କେବେ
ତାର ଉପକାର ସତେ । ୨ ।
ଗାଆଁ, ତୋଟାମାନେ ସାଙ୍ଗ, ସାଥି ନେଇ
ଖେଳିଛି ମୁଁ କେତେ ଖେଳ
ଟିକି ପ୍ରଜାପତି ଆନନ୍ଦେ ଧରିଛି
ହୋଇ ମୁହିଁ କୁତୂହଳ । ୩ ।
ମୋ ଗାଆଁ ପୋଖରୀ ଅଟେ ଗଙ୍ଗା ନୀର
ନିରିମଳ ଜଳେ ଭରା
ପୋଖରୀ କୂଳରେ ସୁନ୍ଦର ମନ୍ଦିର
ବିଜେ ନୀଳକଣ୍ଠ ପରା । ୪ ।
ସୁନୀଳ ଆକାଶ ତଳରେ ତ ତହିଁ
ଚାଳ ଛପରର ଘର
ଆହା କି ସୁନ୍ଦର ଦିଶଇ ମୋ ଗାଆଁ
ମଣେ ଅତି ଆପଣାର । ୫ ।
ସାରା ଦୁନିଆରେ ମୋ ଗାଆଁ ପରି
ଅଛି କି କେଉଁଠି କହ ?
ସରଗର ଶୋଭା ଏହା ପାଶେ ତୁଚ୍ଛ
ଗାଆଁ ମୋର ମହନୀୟ । ୬ ।

ଅଦିନ ମେଘ

ପବନେ ଦୋହଲେ ଲତା ପତର ଲୋ
ଘୋଟି ଆସେ କଳା ମେଘ

(ଆକାଶରେ ମେଘ ଓ ବିଜୁଳି ଦେଖି ଖେଳୁଥିବା ପିଲାମାନେ ନିଜ ନିଜ ଘରକୁ ବାହୁଡୁଛନ୍ତି ।)

ଚକ୍ ଚକ୍ ହୋଇ　　　　　　　　ବିଜୁଳି ଚମକେ

ଖେଳ ଭାଙ୍ଗ, ଖେଳ ଭାଙ୍ଗ ।

ସୁଉ ସୁଉ ହୋଇ　　　　　　　　ଗରଜେ ବରଷା

ଶୁଣ ମିତ କାନ ଡେରି

ଭାଙ୍ଗି ପୁଚି ଖେଳ　　　　　　　　ଚାଲିଯିବା ଆସ

ଯେ ଯାହା ଘରକୁ ଫେରି ।

ଆସ ଦିନମଣି　　　　　　　　ଆସଲୋ ମିତଣୀ

ବହିଲାଣି ଥଣ୍ଡା ବାଆ

ଝର ଝର ହୋଇ　　　　　　　　ମେଘ ବରଷିଲେ

ନ ପାଇବା ଆଉ ରାହା ।

ଚାଲ ଯିବା ଧାଇଁ　　　　　　　　ନ ପାରିବ ଛୁଇଁ

ଆମକୁ ବରଷା ଧାର

ଯେଝା ଘର କାମେ　　　　　　　　ଲାଗିବା ସଭିଏଁ

ହେବା ନାହିଁ ହରବର ।

ସଂଖ୍ୟା

ଏକ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦାନ କରେ
ଧରାକୁ ଆଲୋକ
ଏକ ଚନ୍ଦ୍ର ଅନ୍ଧକାର
ନାଶେ ପୁଣି ଦେଖ ।

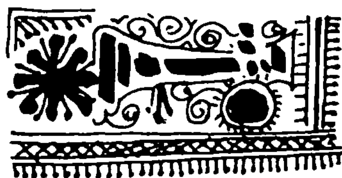

(ଗୀତ ମାଧମରେ ସଂଖ୍ୟାଗଣନା ଶିକ୍ଷା)

ଏକ ଧ୍ରୁବତାରା ବାଟ
ଦେଖାଏ ଅନ୍ଧାରେ
ଆକାଶ ଅଟଇ ଏକ
ଦିଶେ ସବୁଠାରେ ।
ହାତ ଦୁଇ ଗୋଡ଼ ଦୁଇ
କାନ ଦୁଇ ମୋର
ଆଖି ଦୁଇ ଥିବାରୁ ମୁଁ
ପଢ଼ଇ ଅକ୍ଷର ।
ଦୁଇ ପୁଡ଼ା ଏକ ନାକ
ଅଛି ଯୋଡ଼ି ହୋଇ
ଦୁଇ ଏକ ମିଶି ତିନି
ଗଣି ଦେଖ ଭାଇ ।
ତିନି କାଠି ଧରିଅଛୁ
ଆମେ ତିନି ଜଣ
ତିନି ରଙ୍ଗ ପତାକାଟି
ଆମ ଦେଶ ଚିହ୍ନ ।
ଦିଗ ଚାରି, ଚାରି ଅଟେ
ହାତ ଗୋଡ଼ ମିଶି
ଚାରି ଗୋଡ଼େ ଧାଉଁଅଛି
ଆମ ପିଲା ପୁଷି ।
ଚାରିବେଦ, ଚତୁର୍ମାସ୍ୟା
ଚାରି ମାସେ ଦେଖ

ଚାରି ମେଳି ହେଲେ
ବାଟ ଚଲା ହୁଏ ସୁଖ ।
ପାଞ୍ଚ ମୋ ହାତ ଆଙ୍ଗୁଠି
ପାଞ୍ଚ ପୁଣି ପାଦେ
ପଞ୍ଚମ ସ୍ୱରରେ ଗାଏ
କୋକିଳ ଆନନ୍ଦେ ।
ଛଅ ଗୋଡ଼ ଭଅଁରର
ଛଅ ଅଟେ ଋତୁ
ସାତ ଗୋଟି ବାର ଅଟେ
ଗଣ କରି ହେତୁ ।
ଆଠ ଧାତୁ, ନଅ ଗ୍ରହ
ଅଛି ଗଣା ହୋଇ
ଦଶ ଦିଗ ଶିଖିଛି ମୁଁ
ଗୁରୁ ଦେଲେ କହି ।

ମୋ ପୁଷି

ମ୍ୟାଆଉଁ, ମ୍ୟାଆଉଁ ବୋବେଇ
ଟିକି ପୁଷି ରେ ମୋର
ଆସ ଏବେ ମୋର ପାଖକୁ
ଦେହ ଆଉଁଷେ ତୋର ।୧।

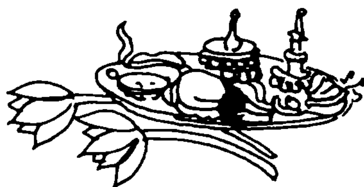

(ମୋ ପୁଷି)

ଖାଇବାକୁ ଦେବି ତୋତେ ରେ
ମୁହିଁ ନଡ଼ିଆ ରସ
ଦୁଧ, ଭାତ ତହିଁ ରଖିଛି
ଖାଇ ମଉଜେ ବସ ।୨।
ମୀନ ମାଛ ଧରି ଆଣିଛି
ତୋହ ପାଇଁରେ ମୁହିଁ
ବାପା ଆଣିଛନ୍ତି ମାଉଁସ
ଖାଆ, ଚଞ୍ଚଳ ତୁହି । ୩ ।
ବେକରେ ଘାଘୁଡ଼ି ପିନ୍ଧିଛୁ
ରୁମୁ ଝୁମୁ ବାଜଇ
ଚାଲୁଆ ମୂଷା ସେ ପଳାଏ
ଭୟ ମନରେ ପାଇ । ୪ ।
ମାଆ ରନ୍ଧାବଢ଼ା ସାରିଲେ
ଚୁଲୀମୁଣ୍ଡରେ ବସୁ
ଉଷୁମ ଲାଗଇ ତୋତେରେ
କେବେ ଛାଡ଼ି ନ ଆସୁ । ୫ ।
ଆସ, ଆସ, ଟିକି ପୁଷିରେ
ମୋର ପାଖକୁ ଆସ
ଖାଇବାକୁ ଦେବି ତୋତେ ରେ
ମୁହିଁ ନଡ଼ିଆ ରସ । ୬ ।

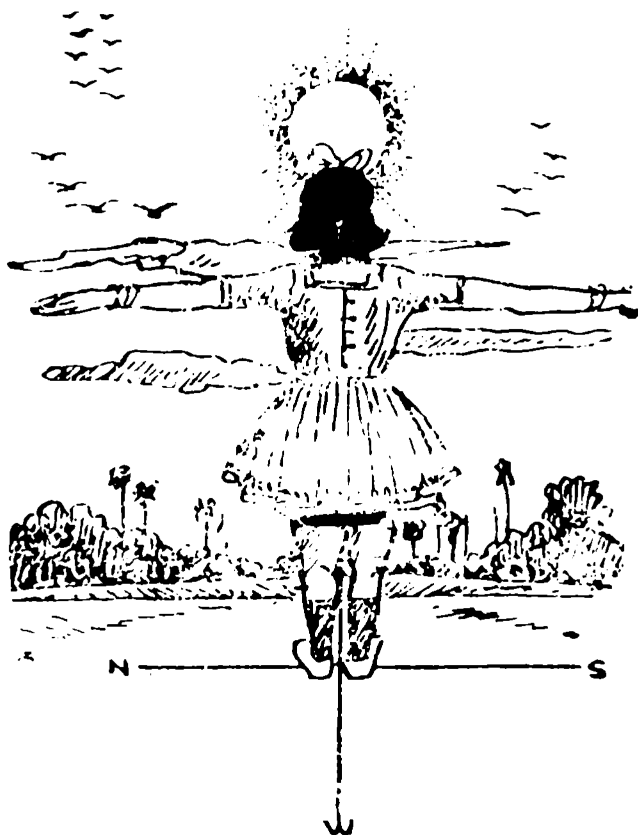
କୋଡ଼େ ବସିବାକୁ ମୋହର
କେଡ଼େ ଶରଧା ତୋର
ପାରି ଦେଉଅଛି ବିଛଣା
ଶୁଅ ପୁଷିରେ ମୋର । ୭ ।
ଅଚିହ୍ନା ଲୋକକୁ ଦେଖିଲେ
ଟିକି ପୁଷିରେ ମୋର
ରାମ୍ପୁଡ଼ି ଦେଉ ତ ତାହାକୁ
ନଖ ଧାରେ ତୋହର । ୮ ।
ମୂଷା ଶିକାର ତୋ ଦେଖିଲେ
ମୋତେ ଲାଗଇ ଖୁସି
ବାଘ ମାମୁଁର ତୁ ବନ୍ଧୁଲୋ
ଅଟୁ ପରା ମାଉସୀ । ୯ ।

ଦିଗ

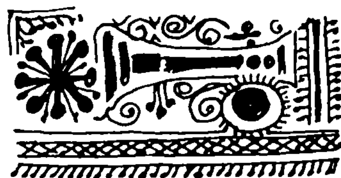
ଯେଉଁ ଦିଗୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ହୁଅନ୍ତି
ନିତି ଦେଖୁଅଛ ଭାଇ
ସେହି ଦିଗଟିକୁ ପୂର୍ବ ଦିଗ ଜାଣ
ସନ୍ଦେହ ନ କର କେହି ।

(ଦିଗ ନିର୍ଣ୍ଣୟ)

କ୍ଷଣେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ଠିଆ ହୁଅ ଭାଇ
ପୂର୍ବ ଆଡ଼େ କରି ମୁହଁ
ବାମ ବାହୁ ତୁମ ଉତ୍ତରକୁ ହେବ
ଦକ୍ଷିଣେ ଡାହାଣ ଚାହଁ ।
ପୂର୍ବ ଦିଗେ ଚାହିଁ ଠିଆ ହେଲେ ଭାଇ
ପଶ୍ଚିମକୁ ରହେ ପିଠି
ଅଧ ପୁଣି ତମ ପାଦତଳେ ରହେ
ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଦିଗେ ମୁଣ୍ଡ ଗୋଟି ।
ଜାଣିବାକୁ ଆଗ ଅଭ୍ୟାସ କରିବ
ଏହି ଛଅ ଦିଗ ନାଆଁ
ପଚାରିଲେ ଗୁରୁ କହିବ ବାଳକେ
ତାଙ୍କ ଆଗେ ହୋଇ ଠିଆ ।

ମହୁମାଛି

ଦେଖ ଦେଖ ମହୁମାଛି
ଫୁଲେ ଫୁଲେ ବୁଲି
ଗୁଣ ଗୁଣ ଗୀତ ଗାଏ
ପବନେ ଦୋହଲି ।

(ଗଛ ଡାଳରେ ଝୁଲୁଥିବା ମହୁଫେଣା ଓ ମହୁମାଛି)

ସଜ ଫୁଲେ ବସି ଦେଖ
ମହୁ ଟାଣି ନିଏ
ଶୁଣ୍ଢ ତାର କେଡ଼େ ସରୁ
ଜଣା ତ ନ ଯାଏ ।
ନିତି ନିତି ଧାଇଁ ଆସେ
ନ ପାହୁଣୁ ରାତି
ମହୁ ନେଇ ଦେଖ ରଖେ
ଭଣ୍ଡାରେ ସାଇତି ।
ଗଛଡାଳେ ଝୁଲୁଅଛି
ଦେଖ ବସା ତାର
ଯାଅ ନାହିଁ ତେଣେ କେହି
ସେ ବଡ଼ ଚତୁର ।
ବେଢ଼ିଯାଇ ବିନ୍ଧି ଦେବେ
ଚାଲ ଯିବା ଫେରି
ତାଙ୍କ ପାଖେ ଆମ ବଳ
ହେବ ନାହିଁ ସରି ।

ଶିଳ୍ପୀ ପୁଅ

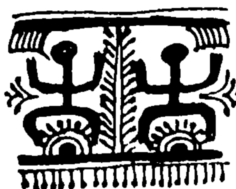
ଶିଳ୍ପୀ ଆମେ ଓଡ଼ିଆ ପୁଅ
ଓଡ଼ିଶା ଆମ ଦେଶ
ଏଇ ଦେଶର ଧରମ ଆମେ
ରଖିବୁ ଆମେ ଯଶ ।

(କାମ କରୁଛି ଶିଳ୍ପୀ ପୁଅ)

ଆମ ହାତର ନିହଣ ବାଜି
ଶତ କୋଣାର୍କ ଉଠିବ ରାଜି
ଗଢ଼ିବୁ କୋଟି ବାରବାଟି
ରଖିବୁ ପଉରୁଷ ।
ଦେଶର ମାନ ଦେଶର ଧନ
ରଖିବା ପାଇଁ ଆମେ କି ହୀନ
ଏଇ ମାଟିରେ ହସି ଉଠିବ
ଆମ ହାତର ଯଶ ।
ଧରମା ଆମେ ଆମର ନାଁ
ଘୋଷିବ ଦିନେ ସାରା ଦୁନିଆଁ
ଶିଳ୍ପୀ ଆମେ ସାହସୀ ଆମେ
ହସାଇ ଦେବୁ ଦେଶ ।

ସୁନାପିଲା ରମେଶ

ସୁନାପିଲା ରମେଶ
ମୁହଁ ତାର ହସ ହସ
ଡଉଲ ତା' ଚେହେରା
ସଫା ତାର ଲୁଗାପଟା

କାମ ତାର ସରସ
ଦିଶେ ନାହିଁ ବିରସ ।
ରହେ ସଫା ସୁତୁରା
ନ କରେ ସେ କୋତରା ।

(ସୁନାପିଲା ରମେଶ)

କଥା ମାନେ ସବୁରି   କାମ କରେ ପଟାରି
ପଢ଼ାବେଳେ ପଢ଼େ ପାଠ   ଦିଏ ନାହିଁ ପାସୋରି ।
କାମ ତାର ଠିକଣା   କରେ ନାହିଁ ବୋଲଣା
ଯତନରେ ରଖେ ବହି   ନୂଆ ଆଉ ପୁରୁଣା
ବାପା ମାଆ ଭାଇଙ୍କ   ଆଗେ ହୋଇ ସଳଖ
ଠିଆ ହୁଏ ନାହିଁ ସେହି   ଜାଣେ କେତେ ଶୋଳକ ।
ଦୁଷ୍ଟପିଲା ସାଥିରେ   ବସେ ନାହିଁ, ପୋଥିରେ
ମନ ଥାଏ ତାର ସଦା   ଦିନ ଅବା ରାତିରେ ।
ଭିକାରୀକୁ ଦେଖିଲେ   ଡାକେ ତାକୁ ପହିଲେ
ଖାଇବାକୁ ଦିଏ ଆଣି   ବାପା ମାଆ କହିଲେ ।
କରେ ନାହିଁ ଗରବ   ବାପା ଦେଲେ ଦରବ
ସାନ ଭାଇ ଭଉଣୀଙ୍କି   ବାଣ୍ଟି ଦିଏ ସରବ ।

(ଅନ୍ଧ ଲୋକଟିକୁ ରମେଶ ରାସ୍ତା ପାର କରାଉଛି)

ଅନ୍ଧ ହାତ ଧରଇ ବାଟ ପାରି କରଇ
ଦୁଃଖୀକି ଦିଅଇ ଭିକ ଦିଏ ନାହିଁ ଫେରାଇ ।
ବାପା ଘରେ ନ ଥିଲେ ବାହାରୁ କେ ଅଇଲେ
ନମସ୍କାର କରି ବୁଝେ ତାଙ୍କ କାମ ପହିଲେ ।
ରମେଶର ନାଆଁଟି ପ୍ରଥମରୁ ଥାଏଟି
ପରୀକ୍ଷାରେ ଆଗ ଉଠେ ପୁରସ୍କାର ପାଏଟି ।
ମୋଟେ ସାତ ବରଷ କାମଟି ତା' ସରସ
ଅଝଟ ପଣିଆ ନାହିଁ ନାହିଁ ତାର ଅଳସ ।
ସୁନାପିଲା ରମେଶ କଥା କହେ ହରଷ
ସାଇ ପଡ଼ିଶା ସଭିଏ ତା' ଉପରେ ସନ୍ତୋଷ ।

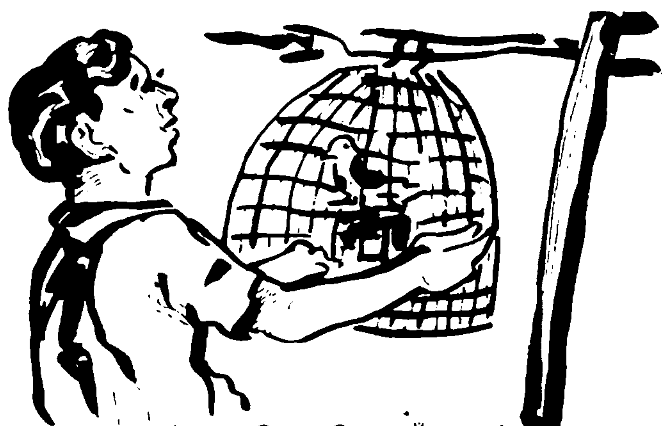

ଦୁଷ୍ଟପଣିଆ ଛାଡ଼ିବି

ଦୁଷ୍ଟ ପଣିଆ ଛାଡ଼ିବି ମୁହିଁ ନ ହେବି ଦୁଷ୍ଟ ସାଥୀ
ଖେଳିବା ପାଇଁ ନ ଯିବି ମୁହିଁ ଦୁଷ୍ଟ ପଲା କତି ।

ଚଗଲା କରେ ମନକୁ ମୋର ସେ ଅଟେ ବଡ଼ ମନ୍ଦ
ତାହାରି ଲାଗି ଶିଖିଲି ମୁହିଁ କଳହ ହିଂସା ବାଦ ।

ମୋ ସଫା ଦେହ ମଇଳା କଲା ଜାମାକୁ କଲା ମଳି
କଳିଆ ହେଲି ସାଙ୍ଗ ସାଥିରେ ଲଗାଇ ମୁହିଁ କଳି ।

(ଦୁଷ୍ଟ ପଣିଆ ଛାଡ଼ିବାପାଇଁ ଶପଥ)

ସରବେ ମୋତେ　ମନ୍ଦ କହିଲେ　ଭଲ ପାଇଲେ ନାହିଁ
ଦୁଷ୍ଟ ପଣିଆ　ଗୁଣ ତୋହର　ଏବେ ବୁଝିଲି ମୁହିଁ ।

ମୋ ସାଙ୍ଗ ସାଥୀ　ପଢ଼ନ୍ତି ନିତି　ମୁହିଁ ପଢ଼ିବି ପାଠ
ସକାଳ ହେଲେ　ଚାଟଶାଳୀକୁ　ଯିବି ନ କରି ମଠ ।

ଗୁରୁଙ୍କ କଥା　ମାନି ଚଳିବି　ଚାହିଁବି ନାହିଁ ତୋତେ
ଚଗଲା ବୋଲି　କହିବେ ନାହିଁ　କିଏସେ ହେଲେ ମୋତେ ।

ଫତୁଆରି ତୁ　କରିଛୁ ମୋତେ　ମିଛୁଆ ଦେଲୁ କରି
ଚୋରି କଲୁ ତୁ　ମୋ ଭଲଗୁଣ　ତୁ ଅଟୁ ଖଳ ଭାରି ।

ଦୂରରେ ମୁହିଁ　ତୋଠାରୁ ରହି　ଶିଖିଚି ଭଲ ଗୁଣ
ଦୁଷ୍ଟ ହୋଇ　ରହିବି ନାହିଁ　ପାଇଣ ଅପମାନ ।

❒

ଭାରତ ଆମ ଜନମ ଭୂଇଁ

ଭାରତ ଆମ ଜନମ ଭୂଇଁ
ତା' କୋଳେ ହସି ଖେଳଇ ମୁହିଁ
ତାହାରି ଜଳ
ତାହାରି ଫଳ
ଆମରି ଦେହେ ଦେଉଛି ବଳ ।
ତାହାରି ଦେହେ କେତେ ଯେ ନଈ
ବଣ ପାହାଡ଼ ଅଛଇ ରହି
ସୁନାର କ୍ଷେତ
ଉଡ଼ାଏ ନେତ
ମଳୟ ଯାଏ ମଥାକୁ ଛୁଇଁ ।
ସାରା ଦୁନିଆରେ ଭାରତ ବଡ଼
ସେଇ ଭାରତରେ ଆମରି ଘର
ଦରିଆ ତାର
କେଡ଼େ ସୁନ୍ଦର
କରଇ ନିତି ପାଦେ ଜୁହାର ।
ସୁନାର ଦେଶ ଭାରତ ଆମ
ପଢ଼ିବା ପାଠ କରିବା କାମ
ଆମେ ତା ସୁତ
ଉଡ଼ାଇ ନେତ
ଟେକ ରଖିବା ଦେଶର ନାମ ।

(ଭାରତ ମାତାର ଜୟ !)

ଗାଅ ଭାରତ ମାତାର ଜୟ
ଗାଅ ଜାତୀୟ ପତାକା ଜୟ
ଆଗେଇ ଚାଲ
ବୋଲରେ ବୋଲ
ଜୟ ଭାରତ ମାତାର ଜୟ !

ISBN 81—7400-100—X